

Det jeg da ked af, så prøver jeg på en anden måde.

Nu hørte jeg jo miljøministeren sige, hvor vigtigt det var, at dette institut nærmest blev en folkelig sag, som vi alle sammen ville føle ejerskab til, og som kunne vejlede befolkningen. Når vi nu er et bredt flertal, som f.eks. beder om en høring, så er det vel en lille sag, hvis det kan gøre, at vi alle sammen føler et bredt ejerskab til det nye Institut for Miljøvurdering og føler, at vi kan stole på de beslutninger og på de ting, det anbefaler.

Så jeg vil spørge Venstres ordfører: Når Venstre historisk set har været meget optaget af, at beslutningerne bliver truffet ordentligt og sagligt og gennearbejdet, og den folkelige inddragelse har været meget vigtig – vi må ikke lave lovsjusk – så er det vel umuligt at forestille sig, at Venstre ikke støtter det fremsatte forslag til vedtagelse, som jo alene går ud på en høring. Det er almindelig parlamentarisk skik, at man sørger for, at tingene bliver gjort ordentligt.

Og så vil jeg godt spørge: Venstre er imod smagsdommere, men er det ikke sådan, at man nu opretter et nyt organ, som lige nøjagtig har den smag, der passer til Venstres miljøpolitik?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg sige: Det er ikke eksperterne, der skal bestemme. Det er jo netop det, der er pointen i det her. Det er eksperterne, der skal lægge op til, at politikerne kan lave en prioritering, både af det, der er sket, og det, der vil komme til at ske, det er det, der er pointen.

Kl. 10.30

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt jeg ikke gider diskutere procedurer: Det er jo ikke et spørgsmål om at gide, men et spørgsmål om, hvor lang tid man skal bruge af den tid, hvor det er vigtigere at drøfte indholdet af det institut. Det er også her et spørgsmål om at prioritere i debatten. Skal vi spilde tid på at diskutere nyttesløse procedurer i denne her sammenhæng, eller skal vi bruge tid på at diskutere, hvad der skal ske i det institut?

Og vedrørende spørgsmålet om smagsdommere: Det er egentlig interessant at kalde forskere på internationalt højt niveau for smagsdommere. Der står jo netop i kommissoriet til det her institut, at der skal ansættes forskere, som kan forske på internationalt højt niveau. Hvis det er smagsdommere, så har jeg altså et problem med at forstå, hvad smagsdommere er. Det er et neu-

tralt institut med neutrale forskere, det er jo det, der er pointen her. Jeg tror også, at befolkningen har meget nemt ved at forstå, at det her institut er et brud med den tidligere måde at udføre de her ting på. Det er et brud med at lade forskning blive styret politisk i alt for høj grad, og det bliver den ikke i det institut.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes faktisk, det var opmuntrende, at hr. Vesselbo nu siger, at når vi har nogle eksperter på internationalt højt niveau, skal vi værne om dem. Det synes jeg var en melding, der giver stof til eftertanke.

Jeg har nemlig forstået det sådan, at Venstre, når det f.eks. gælder Center for Freds- og Konfliktforskning, absolut ikke har tænkt sig at værne om en forskning på internationalt højt niveau, og det er der jo tale om dér – endda et meget højt internationalt niveau, anerkendt over hele verden.

Så hvis det er udtryk for, at man nu har lagt valgkampens floskler bag sig, er det da opmuntrende. Men man kan jo godt have sine bekymringer, når man i aviserne stadig væk læser, at Venstre har tænkt sig at udføre en massakre overalt på råd og nævn.

Men jeg imødeser svar på mit spørgsmål, om der nu er tale om, at man vil bedømme tingene efter en ny og mere saglig skala.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Nu er det jo sådan set ikke os, der er begyndt at tale om smagsdommere. Det er ikke os, der har taget afstand fra enhver form for faktisk viden og for eksperter, der kan berige debatten. Det er statsministeren, der kommer fra hr. Vesselbos parti, Venstre, som i sin nytårstale har talt om, at der hersker en helt urimelig form for meningsstyranni, fordi eksperter udtaler sig i den offentlige debat. Som har talt om statsautoriseret smagsdommeri, fordi der er eksperter, der deltager i den offentlige debat.

Den form for populisme, for leflen for det laveste synspunkt, har statsministeren gjort sig til talsmand for. Derfor spørger vi bare: Hvordan kan det så være, at man kommer med et enkelt forslag om, at nu skal der etableres et institut med nogle eksperter? Hvordan hænger det sam-